

- mõista teiselt menetluspoolelt apellandi kasuks välja kõigis seni läbitud kohtuastmetes (k.a praegune) kantud kohtukulud;
- teise võimalusena: saata kohtuasi tagasi Avaliku Teenistuse Kohtule uue sisulise otsuse tegemiseks teises koosseisus.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev apellatsioonkaebus on esitatud Avaliku Teenistuse Kohtu 25. novembri 2009. aasta määruse peale. Selle määrusega jäeti osaliselt ilmselge vastuvõetamatuse tõttu ja osaliselt ilmselge põhjendamatusse tõttu rahuldamata hagi, mis oli esitatud komisjoni keeldumise peale hüvitada 100 %-liselt apellandi ravikulud.

Apellant väidab oma nõuete toetuseks, et mõisteid „Euroopa Liidu institutsiooni akti põhjendamine” ja „otsuse põhjenduse täiendamine” ning tõendite esitamise ja hindamisega olemuslikult seotud õiguspõhimõtteid on tõlgendatud ja kohaldatud vääralt.

Apellant väidab lisaks, et vääralt on tõlgendatud ja kohaldatud ka mõisteid „vaidlustatav akt” ja „varasemat otsust pelgalt kinnitav otsus”.

10. veebruaril 2010 esitatud hagi — SP versus komisjon

(Kohtuasi T-55/10)

(2010/C 80/70)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: SP SpA (Brescia, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Belotti)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada komisjoni 8. detsembri 2009. aasta otsus, millega on muudetud komisjoni varasemat, 30. septembri 2009. aasta otsust K(2009) 7492 lõplik;

- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas asjas vaidlustatud 8. detsembri 2009. aasta otsusega muutis komisjon oma varasemat, 30. septembri 2009. aasta otsust K(2009) 7492 lõplik, milles ta leidis, et teatud ettevõtjad, nende hulgas hageja, osalevad väidetavas kartellikokkuleppes. Komisjon tunnistas 8. detsembri 2009. aasta otsuses kõigepealt, et 30. septembri 2009. aasta otsuses „on viidatud lisale, milles sisalduvad tabelid kajastavad sarrusevarraste hinnakõikumisi kokkuleppe järgimise ajal”, ja et „lisa ei olnud 30. septembri 2009. aasta otsuse juures”, ning otsustas viimati nimetatud otsust muuta, et täiendada seda vaidlustatud otsusele lisatud tabelitega.

Hageja väidab oma hagiavaldust põhjendades järgmist:

1. Kui otsusel on olulised puudused, on nende tagantjärele parandamine õigusvastane: ilmselgelt tühist otsust ei ole komisjonil õigust tagantjärele parandada, kuna selle tekst on otsuse vastuvõtmise ajal olnud ilmselgelt puudulik. Seda tuleb pidada oluliseks puuduseks, mis sellisena ei olegi kõrvaldatav.
2. Viidatakse valele õiguslikule alusele: komisjon viitab vaidlustatud otsuse õigusliku alusena ST artiklile 65 ja määrusele (EÜ) nr 1/2003⁽¹⁾, mis on ilmselgelt sobimatu õiguslik alus komisjoni taotletava eesmärgi saavutamiseks (st oma varasema otsuse täiendamiseks/muutmiseks, kuna selle tekst on puudulik) ja mille tagajärg on see, et käesolevas asjas vaidlustatud teine otsus tuleb õige õigusliku aluse ilmse puudumise tõttu tühistada.

Hageja väidab ühtlasi, et on rikutud hea halduse põhimõtet.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).